

Terwijl de kerk hier zwaar onder vuur ligt naar aanleiding van de misbruikschandalen, is in Rome deze week de synode begonnen die tot eind oktober zal duren. Bisschoppen en leken zullen samen op weg gaan: luisteren wat er leeft in de wereldkerk, onderscheiden, bezinnen...

Met dit in het achterhoofd heb ik de parabel gelezen die we daarnet beluisterden en er mijn persoonlijke interpretatie aan gegeven.

De kerk met haar gezagsdragers en vertegenwoordigers zijn de pachters van de wijngaard die God haar heeft toevertrouwd. Er is **de kerk als instituut** met een structuur die leidt tot machtsmisbruik, een kerk die teveel bezig is met zichzelf, die de eigen reputatie belangrijker vindt dan de nood en de pijn en het verdriet van de door haar gekwetste mensen

Die kerk wordt vandaag met de neus op de feiten geduwd en erkent "Ja, we hebben gefaald"

Maar er is vandaag ook de kerk van **de synode** bijeengeroepen door Paus Franciscus. **De kerk als een gemeenschap van gelovige mensen** waarvan ieder lid zijn of haar steentje kan bijdragen en waarvan Jezus de hoeksteen is die het geheel samenhoudt en verbindt. Een kerk die in alle eenvoud dient, een kerk waarin iedereen welkom is, een kerk waarin leken mannen én vrouwen, gehuwd of ongehuwd verantwoordelijkheid krijgen.

Wordt de synode een nieuw begin? Ik hoop het!

Om te eindigen enkele zinnen uit de brief van Paulus die vandaag werd voorgelezen:

Houdt uw aandacht gevestigd op al wat waar is, al wat edel is, wat rechtvaardig is, op al wat deugd heet en lof verdient. Dan zal de God van vrede met u zijn.

Nemen we even de tijd om deze woorden te laten doordringen.

M.-J. Speleman